

بازتاب مرگ خمینی در جهان

三

دکتر مصدق ہم
اگر حقوق بگیر سیا بود،
سرنگوں نہیں شد!

علي موسى

AHANGAR

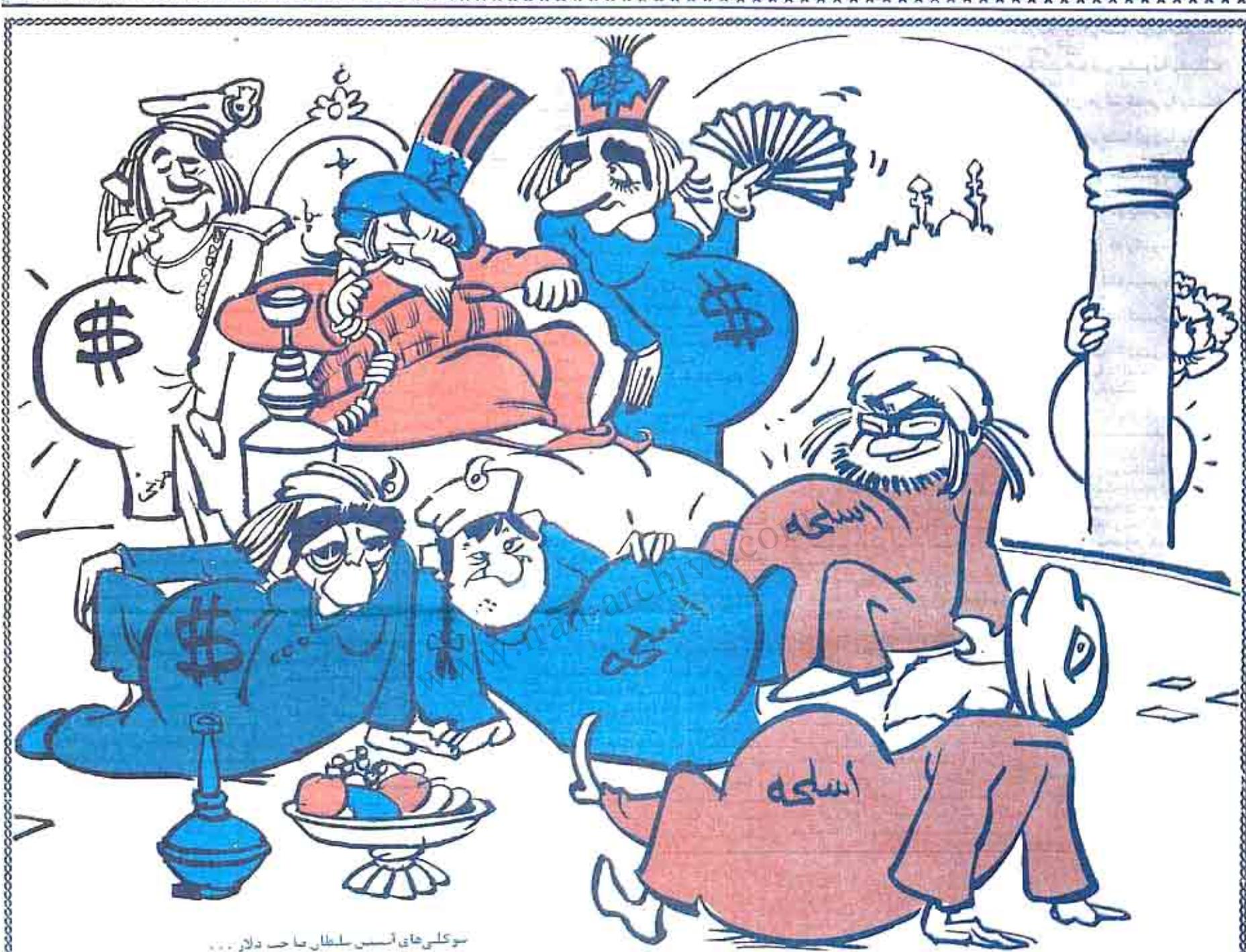
PERSIAN MONTHS

No. 63-64179-60, Feb. 1987

AUSTRIA	30 Sch.	SWEDEN	15-100
BELGIUM	100 Fr.	SWITZER.	4-50
CANADA	2.50 \$	SWEDEN	250 L.
DENMARK	20 Kr.	SWITZER.	4-1,00
FRANCE	15 Fr.	SWEDEN	3-250
GERMANY	5 D.M.		
HOLLAND	5 Gld.		
ITALY	2000 L.		
NORWAY	15 Kr.		
SPAIN	300 Pes.		

دوشماره ۲۰ صفحه ۱۰۰ اپوند

دوسویم سال نشر، سپتامبر ۱۳۶۵، شماره ۸، ۶۴ صفحه، ۱۰۰ رسال

سوكی ٹائپ اس سلطان صاحب دلار

رگان و یک خدا سهل را که نسبت سویی و املاک را دارد، به
دلیل میگذرد که این خدا را خوب نمایند.

دربستی

ساده و مونک که احذا کرده سوادی
ندسم حوسرا ر ط خود ریگان
به اینجلی که اعما کرده سوادی
ساده ایام ز بخ

رابطة تنها في

سدراسطه، امام و مسکان افتخار
 هرچند که امن را سطیس طولانیست
 بک سوی نصیحت سلطان بروک
 سر راستیک را سطه، سلطانیست
 سعدا ز دوستیال، کافت آمده به عمل
 دلاله این رابطه روحانیست
 می گفت امام دوسر می دارد
 هرچند که سلطان بروک و خایست
 بک جدگذشت، امام آتشترند
 البته که امن حاملکی روحانیست
 گفتم که: امام، از چه روحانمه است؟
 گفت: این شمر را سطه، سیاست

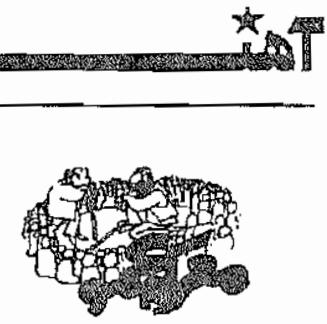
**برادران رشید بیان نہیں اور سیدا بول گرفتند:
مکر جھے کیسے ہے ایسا کیا؟** برادران عرب زبانی

مکاری کیا ہے ایشٹ؟

امروزه اگر زیادی سخرا خشک و نیزه است
اینها سان را از سوی مقبره می
نهادند حواس آلبین هستم که در
کندا یاری داشتم اگه بولیدار اگر که
و حالا سکنان حق آیه میوی این
و پس از که اینروی سر رسیده باشی
کد خوب کاری گردید بمول اعریکا
های تقویت گلطف را اگر قسم و داده
آنها که خوشیان ساند اما این

بدهال افاسکری "دام سویل خط ساندر" و اسکری - و زان
امروزه از راه مکنک های سطاخ می بهم خود راهی دارند سورسون "جمهوری اسلامی
پرچال در" ابورسون "جمهوری اسلامی، صریک ایران" از دو خوبی
موجه و معجب بودند اند. حریک اسلامی ای اسکری اسکری
سطرا آسان آشنا کرد ساخته سرما آواری (که) حاضر شدند که از
کجا همانیست نده! این فرقه دهور دنیا کردند و اسکری اسکری
برداشت - بزال حریک اسلامی از همه من اصرار داد میاله اهدی بود.
- حالا اگه "دانستجویان خطیبا" مدغی شده اند گذشت اسکری (نظماً
یا نندی اگر دهاده اند احده من گوشید؟"

حسنه مبارزه می کنم، و علجه سان
 ایت که کنگ کنید، بک خرد و هشم
 لیجه، سیا "سیا" هارادا سنتو و عن هم
 خون محال ندم و بیلهارا اکنهم وارد
 دفترم میکنید، آسها شی هم که کنده
 ایندم من دسترسه ارام و موتا همه های به
 حجمی راه هم باد سونشیوده ام
 سا پیدما سند که من دسترسه ارم، هد
 برک هم هست، آن تا به ها را هم بتو
 دفترم موسم و سعد و دورله هاین را
 عیبا ارتبوی دفترم هی راه کردم و
 فر ساده مرا ی خسی، آ، آ، آ، آ
 حاش، ام سنا آ سیا شیر احمد که بول
 بیجان داده ام، بیوی همین دفرو بوسه

غزل خدا حافظی

غزل خدا حافظی

بعد من دنیا همه زیروز بربا یدبشه
جا نشیم کریه ای ارجمن شربا یدبشه
روی فبرم و سینه بسیار باشد، اندر آن
جای رفع حاجت چندین نفر بربا یدبشه
دانی از پیرجه کم شد مشتری جیهه ها؟
خرشد هناین زمان، هر کس که خربا یدبشه
دروصیتنا مادا ماین راندکرد داده ام
نم شخان هم دریف جا نور بربا یدبشه
امت اسلام را با من توی مدن نهید
جونکه وهمبا ما مش همسفر بربا یدبشه
قتل عا می کردم و شدزنده اسلام هر زیر
ای پنجه دین بعتر نوع بشر بربا یدبشه
خرج تبلیغات دینی می کنم سرما به روا
جوکه افیونی برای کارکر بربا یدبشه
تا بقیه مدکار گرس مردا ری بیتسره
کفته همیزیمیر، لکن، که دهقا ن عزیز
بیش بای مالکین، ختم کمربا یدبشه
کرکه از روی وصیتها من کردد عمل
بعد من روى زمین، شق القمر بربا یدبشه
ای که پرسیدی جرا رفتیم ازین دنیا، "امام"
آخه یک روزی از ایران دفع شربا یدبشه
را دیم، حلی

درایران دارن اذبی دواشی و بی
غذا کی وزیر شنجه خمینی و بی
درده لها شونو و اسه ما نمی فرستن و
صدام دسته دسته ازین میرن، تو
که تونستی جون سوره داری و زنده از
اون چشم در بیاشی، حا لا" گوشت
را سنه مخصوص کیا ب برگ "هم
می خواهی؟، خیلی دودا دی!

- مرشد، یعنی تو میگی از وضع
زنده کی آواره ها دریا رکستان و ترکی
واسپایا وحی فراسه و آلمان هم
خبرندا ری؟ یعنی نمی دونی که اونا
حتی نون شب هم برآتون مسلمه؟

- بجه مرشد، توبه جوری با من
حرف میزی که دنگار هم خود متوجه
قوی میخوا به وهم خیال می کنم همه
آواره های ایروپی خرق در نازونت
هستن، شم بجه مرشد، مسائل آواره ها
او نقدوزیاده که ای همه آهنگر
هم صرف اون بشه، بیا زا کم میاریم،
مثلاً این موضوع که اخیرا کشور های
غربی، و سجلب آخونده ها و بهره
منهجه هم

- خلی عذر میخواه مرشد، پس
بدارو سوا لاش کدیا داد است کرد
بودم در آرم.
- زودباش در آر که غروب شد.
- مرشد.
- خان هرند.
- نظر راجع به خا موسی های بی
دری و نیا نه روزی برق جید؟
- خا موشی؟، کدوم خا موشی؟ ما
خا موسی دارم.
- سرمه سرم میداری مرشد؟ چطور
خا موسی دارم؟ داد حسین اوقدر
از دست خا موشی بلند.
- بحمد مرشد، خدا روز یتو حسای
دیکه ای حواله کن، من حوصله ایس
جور شوخی یاری و وندارم.
- مرشد، شوخی جیه؟ اتو طور روز
نموده نویسی هستی که ای مشکل روز
مردم خبرندا ری؟ تازه، خبر هیچی.
توكودت مکه خا موسی و لوس نیکی؟
- لاله، بین چطور یه الف بچه
ما رو قیلم گرده ها؟ دن ورمیداری
یا نه؟
- ای با با، لابد میخوای پکی که
سی فتفتی هم راحت نگرده.
- بحدا برو، بد بروتا دوتا کلفت
بارت نکردن.
- بیهار کی همکوهی دواشی و بی
غذاشی و بیکاری و جنک و آلوکی
هوای شهرولا لارفتن تعداد حوانان
معنا دهه هوشی و شنجو محیت
ها هم را راحت نمی کنه.
- بجه مرشد، تورا راجع به کجاداری
حروف میزی؟
- مطلعه، راجع به ایران.
- جو شست با لاییاد، جرا ایشواز
اول نکفته؟ خدی که نه توصیف
شون و آب و مرغ و تخم مرغ استهار
می کشم، نه مکل دوا و درون دارم،
نه بمب روسه، نه کرفتار خامنی
هستم، جد نظری دارم که راجع به
این مسائل بدم؟
- آخه مرشد، تا سلو متی، آهنگ
واسه این درمیا دکه درده های مردم و
با را کوکه، ولی هیچ کدوم از اینا
توش نیس.
- حق با تو شه بجه مرشد، ولی به
سرطی که آهنگر تراویرون منشتر بشد
ولی فعلا به علت شرایط خا منقطع
کنوشی، نسخه های محدودی از آهنگر
که دهها شیکن، هرجی خودسون
کفتن، همون کارو گشیم.
- لال سعیوی ملوات...
- صیرکن، صرکن، کجامیخواز
بری که با عجله بسا طو جمع کردی؟
- مکه معزه که تجوم نشد؟
- بجه مرشد، بیهش کن، هنور
ما دوکلوم راجع به مسائل روز حرف
نژدیم.

- داری میشینک میدی ها.
- عذر میخواه، از دستم درفت.
کجا کار بودیم؟
- اول کارا دم حروف حیفی.
- آهایا دم او مد؟ من یادت
اندا خشم، جرا بی منتشر می کنی؟
- خیلی خب، تویا دم اندا خشم،
این حایزه، تنک طلامال توا! اخلاصه
ما کهنه "قرسنا ده سیا" میاد به
دفتر "مون" نه صادم حسین اوقدر
پول به مون میده که بازی و لش امور
آهنگر و بذکر و نیم، نه "با زرگان
خیر خواه" چند میلیون به معاجمون
مشترک و نیمه "ملی" هستیم که این
میونه یه "ماعون الملة" پیدا شده
ویکه؛ "بیا مرشد، این ماما شیش
آخرین سیسم غولندیکنی ها؟ دیکه
شیشم غولندیکنی ها؟ پس نیش
پیش میگیرم که پس نیشتیم، اکه
من به تو غر مصوی یه نیزه که پدر جد
همه مون خواسته ها در میارن.
- بجه مرشد، از قدیم وندیم
کفته ان؛ آن را که حساب یا کا است،
از محا سبده چه باک است. حالا
همی خواسته هامون ندا ریم و همه
چیز هم دیکه رومی دویم. مثله از
نامه های که طی این جارمه از طرف
خواسته ها ای و مد، کا ملامی شده همید
که قدا رزیادی از علیل دیر در را و مدن
آهنگر و خودسون میزشن.
- خب، پس مسئله ای نیس و بی
خوبی و خوشی می تونیم برم سرخ اغ
اولمون.
- نه بجه مرشد، مسئله هستوز
هی، منتها از این ماتکرا و کردم
که دیکه خودم از دویاره که فتنش
حال بیم می خورده، دیکه خواسته
ها رو بذا روبرو.
- خیلی خب مرشد، بکو دیکه...
- بجه مرشد، از میان دهه ای صرا
ناینکن، منظورت اینه که ای صرا
کنم؟ ای سه همه، خواسته ها ای ارت
خواهش می کنن که مسئله حروف
منظورت ای ای ای که "حروف
آن هنگرو دارن؟"
- بجه مرشد، حا لا که همه
عجب کیه افتادیمها، پا ک سرخ
صحبت از دستم درفت... آینده بیم
شمی دوئم، تا شاه ره، آینده بیم
کنیم که خواسته ها مودشو دارین
مور درا هنها شیکن، هرجی خودسون
کفتن، همون کارو گشیم.
- لال سعیوی ملوات...
- صیرکن، صرکن، کجامیخواز
بری که با عجله بسا طو جمع کردی؟
- مکه معزه که تجوم نشد؟
- بجه مرشد، بیهش کن، هنور
ما دوکلوم راجع به مسائل روز حرف
نژدیم.
- خب، پس ب خوبی و خوشی، این
مسئله هم حل شدو حا لاهنگرا زین
به بعد سرفت در میاره.
- فقط به شرط داره.
- مرشد، بند... بند... دیکه شرط و
شروط نداشتیم، باز جه ای کلی تو
کارتنه؟
- بجه مرشد، مواطه دهت باش،
جون کم کم داری کنده ترا زده است
حروف میزشی، بدها ردیکه بی ادبی
کشی...
- شه مرشد، غلط کردم، شرط تو
بکو.
- سرطن اینه که این ۲۰۰ بوند
قوزبا لاقوزوا زیه جا کی تا میش
کشیم.
- ما بکیم، مرشد؟
- بکو.
- منه "ای پوزیسیون خان از سدم"
از سیا "بکیرم".
- میخواهی این به مشفای آبرورا
هم که عمری سا فتروفا قه و محرومیت
کسب کردیم، بدها دفتا بدیم؟
- مرشد بیهت قول میدم که هیچ
خبری سمعش، فقط از این کدا بازی
نچات پیدا شی کشیم، مکه این همه
روز نو میکاری که مستفسم و غیر
مستشیم (از راه مدنی و مینی و...) بیم
بیکدوم و میشون مطرح شد؟
- بجه مرشد، مطرح شد، ما به
قیمت خده خون کرفتیشون...
- بجه مرشد، سعی کن در زندگی
نقشه معنی نداشتیما سی کدی باست
اون دهت سرو و پیس کرده باش، مده
ناحال، کدا باش، ما مزدورو خود
فرخوخته باش.
- مرشد، کم کم هیجان زده شدی و

سالروز قیام مشکوک هند مردم ایران

راده رند سرمایه‌داری!

جز و بیست و نهم بدا ستم بجلسه
کوکولوی روزگار رنو را می خواندم،
دیدم منو شنیده است که اخیراً "نیکولا"
روی چکوف "تخت و زیر شوری" پس
زملاقات با "ارمانده مر" کشیده
عیلیا ردر پیرو امریکائی است و از
زمان تینیں تاکنون باشوری رفت و
آمداده شده، و در تینیں کمیا شی شفتی
"اکسیدنسال پیترولیوم" است،
ظها را دسته کده آتحا دشوروی در
نظردا رهبا کمیا شی های چند ملیتی
تشکیل شرکت بدهد.
آنکه راه ده معتقد است کشه
تئوری پسین های غربی فیرا دست
به ابداع تئوری "رادوش غیر
سوسیالیستی" زده اندوبای کشاندن
شوری به شرکتهای چند ملیتی،
دادرند تئوری تازه شان را در عمل
امتحان می کنند!

حکمیتی در آن دنیا

با لآخره به خوبی و حوشی «خدمتی
مرددا و را به آن دنبای برداشت و که
حال کرده بوده که الان بیشتر را از
و حار و وحرا غاشی کرده اند و منتظر
ورودا و هستند، می سینسند که تمام
شهدا یعنی از جمله شهید بیشتری،
جلودربهشت مانده اند و رخوان به
آنها اجازه ورودی به پیش نمی دهد.
خدمتی که از این مستله خیلی
کار احتشمه است، اما محسین را
می بیند که بروندۀ قطوري زیر بغل
دارد و با عجله مسیو دادگاه عدل
الیچی همیرون، طلوا و را می گیرد و پس
از مردم بنشانی دادن به وحالی
محی کنده ای و الا مر منکم ای است و
به خاطردقا عاز حقا نیت امام حسین
اسالنها بپرسی فته و با لآخره هم بعد
از ۴۰۰ اسال موق شده حکومت را از
کفکه ریگرد و به فرزندان علی این
اسطلاب بسیار دد، خلاصه، حا لا هم
توتوتش اینست که امام حسین شفیع
بیشودن بپروان اورا به بجهشت را د
بدهند.

اما محسین، که عجله هم دارد،
می کوید:

- خدا پدرت را بسیا مرزد، من
که به قول خود تان با هفتاد و دویکنفر
دیگر به جنگ آن همه کفا رفیتم و از
دم هم همه مان کشته شدم و طلاقت هم
نیمیمان شد، چارده قرن است که
از آین محکمه به آن محکمه و از این
شعبه به آن سعیه پا سهمی دهندوستا
کنون با آن ۷۱ نفر دیگر سرکردان
صرخای محشرها نداده ایم، توکه هم بد
حکومت رسیدی، هم هرا رها نفر را
کشته، دیگر خیلی باید روداشت
با سی که "ذستخوش" هم می خواهی!
سرکلی: روره
مردی را به چرم شرکت در هفت
جنا بیت مختلف به اعدا محاکوم
کردند، وقتی که خمینی بین حکمران
شنبید، بکفت:
- لکن چنین کسی حیف است
یکهوا عدا مشود، با بیدا و راز جرکش
کنید.
حاکم شرع گفت:
- پس اجازه بفرما شد اورا
که ای کامیابی که ای کامیابی

کتاب پایا، ۶۰۰

خاطرات و تالمیذات مصدق ۶ پوندی

جامعة الملك عبد الله للعلوم والتقنية

کتاب "خاطرات و تالمذات مصدق" که در تهران نایاب است و بازار ریا هم دارد در لندن به میان عوپونت خشنا رخواست، شاهزاده فردوسی قطعه جیبی در ۸ جلد، مجموعه بیانی و بیوشنود، حافظ معروف به خوشبوسان که در تهران به ساختگی کمتر از ۱۰۰ هزار تومان قیمت داشت.

نمایا هی سفل بول را را اسما رم اداره . ایمان شفا هی گاهی و تبا منیر
ار ایمان کنی می سود . ایمان شفا هی چو می سویسه ها ، بن اینه است ،
کلکام را را رس می درجرا که اندست ای راه کار سی گرد . گنای ایمان
شفا هی هم چون نامه های درسائی داشت در حال حاضر اند ای . یک روز اس
عفده در ادا ردو رو دستگردی دستگری را . ایمان شفا هی سهای رادوست
سد اوه . حضور دکتران ساقم من شود اولش و سرها سا و درد و ماح صدمت
نمود . دستان سیسترا اهل محل ایست . اهل حلست است . حلوب و سیاهی او
امروزگری ای . سداد اعصاب و رسانی مه خود . سمن خود .
آدم گنی هم حلست رادوست را دارلی ارتقی سهره . دستگری می سود .
آدم شفا هی هبجوت سپایست . دست و پا می کشد دستگران را ایند
حسره اکد . داشتن ساروسا و روحوا رسون بر ایش مهم ای و ه آیه ایه .
سیشوری می دهد .
آدم شفا هی کاء کناری اعلا حرف سی دید . کاهی روره . گکوت و بیم
می گرد و سحری دستگران گویش می دهد و سرگار می دهد و آخرسای ای ایک ...
شده ای گرد . کلسا بعواری خادمی گنی آن گکرسو و داشتمانه .
آدم شفا هی محسوب الطیوب ای و می جواند دستگران مسحه و مانند . آدم
شفا هی همیست شست مرتد و مراد و آنار ادار و در رکه و خود را و هی و رس و سالرم
رشد می گند . سمس و سال هم مرسوط است . می جواند ته مواف ساند معنی ایس
سجه ایله . می جواند سر مرد سای کور ایساده . آدم شفا هی حافظ طلب ای .
چون هاستگاه و پیاگاه فکری دارد . ایس حین ایس که گندم گوری موکند و
نه حیال خوشن اریا می اند

سینگھری

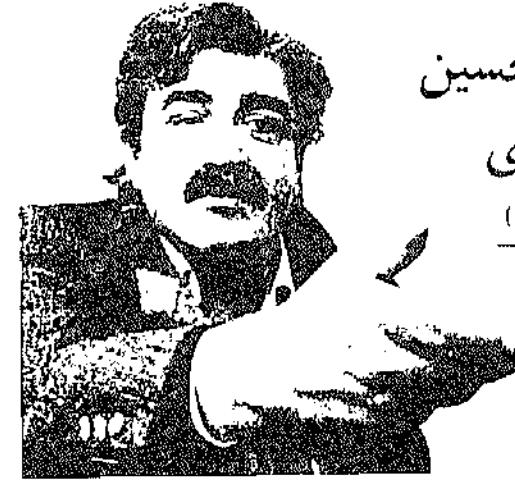
مشیربر، در سال ۱۳۲۷، در حالی که "سکسری" هودز بدکی مخفی داشت و اکنون قاعدهای مطبوعاتی و در "حلکر" سدیمال وی سارکوکتای مرداد، سویدکان ملی و مترفی مطبوعات بر ماسدیدکرمان را داد، به رسالت افتاده، ما معنی شدید، و با دعا و حراج ارکوکرختند. "سکسری" از آن حمله کسانی بود که هود را رسم صرماداری طلب می‌نموده‌اند و آنکه معنی شدید داشت، در سال ۱۳۲۷، ماکدوسته مودت کم که مطبوعاتی از این مددتم و سخت شام خلای میشماری و در مطبوعات آن رورکاره قلم روسی سردا رسم ساخت می‌گوشیدم که میتوانم سکسری را هم اریش نمایم کامسون در سالان پیش رکامنه کاره ردمطبوعات نسبیتی کمیم. و نظر که هود در آرزوی کار اصلی هودزدید، مامداری بردمد، می‌آمده بکردکاندکل روز دارمه میتوانم فکاهی ایجاد نمایم، می‌جستم شعر طنز آمیز هود را ساره سال "سرک حمد! سرو دنیا سام مستعوار سک" که "درست" راه آن روزما مهجان بدم. الله، متحمیم سا و اک (که سپا ری از آن سوده ای های ایسو سودید، ارسک این سعری برد) دکماندکار سکری ساند و حرسان را رکرداندکل روزما مه جوانشید و آسان، تکه از همه حاسی هجری سودید، ایکا رکردست. گفتی سکه بعدها سکسری کسر آنرا میادگه ماجراشی حالت است و امدو ارسمروزی آن را سپاس عربت کیم.

ریش ۵۰ هنری

یک دماغ گشته سایه و ای
از شیش عاری، به شرط ماینه
از عرق شورگ زده؛ بینی کلاه
دسته های سیم و ریسمون سفید
با نگاهی خسته و کورما کوری
سنجدی بر سوزنی گشته سوار
ونک و رورفته، بدون آستین
وان یکاد و یامجیب و یائشی
داده؛ پزد مشهدی بغلوب را
هست "مالوفا کشورش" این مختصر:
قیف و میخ سرکچ و نعل الاغ
قل هواله احد ورد زبان
کیف اند درست و ابر و پر زین
بر در دکان او مکثی نسخود
— بینده ام قربان، بفرمانیان، چه؟
آی پسر! جاریا یه و وا یتبا (دار)
یا این پرونده را اضا بکن
— اشتباهی ام دین... ای ناقلا!
جبست تقصیرم؟ فرار از مالیات
جونکه هستی مردیا ک و با خدا
دخل و مدخل و سود و تخریلی کمه
اخ کن و ماطل نشو، چویه نزن
— جنقولک بازی در آری، میره روشن

مشیدی یعقوب هرچی طفر درفت
عاقبت سرکنگی بین صfra فزود
صحح فردا شرک نیان و قوت کرد
رفت یکریش آقای رئیس
کتفت: - قربان، طبق این حکم سما
من کجا رهزا رخورده ای؟
من کجا واين همدویل و پله؟
یک نظر چلنوز خنزو پیززی
خیر قربان، گرده ما مور شما
در جوابش کفت: - ماورین ما
کمیزن با میول و کم حقددار
منهدی یعقوب تا این راشنید
کتفت: - قربان، پنج من رسیست این؟
پس بدان تنخیص ما مور سما
سیخ و سوزن، العل و گوهه ریشود

در فاصله ایستاد رشماره ۱۶۰۶۴۶ هنگر، سال روز در گذشت
سه نویسنده میان رزومه‌تر قری را پیش سرگذاشتند: محمد بهمن‌کی
(۱۳۴۷) (غلام‌حسین ساعدی) (۱۳۶۴) (دری و م. سنجیری) (دی
۱۳۶۱) ما، یادا بین یاران از جان گذشته، محرومیان را
اگررا می‌داریم و یه من ایست سال‌گرد مرگشان آشاری طبع آمیز
از آنان در این شماره می‌وریم.

غلامحسین
ساعدی

(گوہر مراد)

آدم شفاهی، آدم کتبی

سندھل الفبائی ۷ - پائیز ۱۹۶۵

میراث آدم‌نشا هی و آدم‌کشی

نهنده: اگر فراز است آدمها را نهانزد ایستادند و ساره و سوز
نهنم کشم، و من آدمها را آشائی و افسر عالی و اروپا شی
طبیعتی می‌کشم، و من ملتها اس همه راهی ما هم بدارد
و من آدمها ای امکلنسی رسان و نارسی رسان ، نادری رسان، همچند
و سار حسی و منی صوصات احلاصی آدمها را عز و منع خاص آسپا بلنداد
می‌کشم که اعلانی سدا خلای سا جوش احلاصی است ، و زرم آرایت ساره زاده
سخونی است سا جوش ، حسین است سادست و دل سار . و من آدمها
سخونشکل و غیر موئتل معمم می‌شود ، سرسومنی ابراء حرمه
منع خاص است . و منی آدم ساره حافظه اش ساداشن ، دارا و
بدارا رسید می‌کنم درست ، و منی آدمها به حافظه اندسازی و آمریان
شدن سا سطیں ماظرمه که " دشولوزی " به چب سارا ، راسکال
ولیبرال می‌شود ، و منی سلامتی سامماری حز و منع خاص کادم
می‌شود ، و منی منع خاص است که آدم می‌شود عمسکی نوین سا منع خاص دست
دانش ، سکا وی سوین ، پیرهور سا کم جدا ، جان سا لاعر ، معنما
مکلا ، نصر ما کشت ، بدل اس زا جوش طلقی سادا خلای و ملائم ، و منی
افسرده شاند ، پوچشکر سا جوش طلقی سادا خلای و ملائم ، و منی
آدمها اس همه که نکه می‌توشد ، ارس ریکت صوصات می‌نمایند و منی
هوپ بک سعر ای افرید سکر شخص می‌شود ، سا سواج و ای ام و ای سواج
نمی‌باشد آدمها بسته می‌شود .

چرا گویشکه ادمیا رد و مسم سر هستد: آدم تما هی، آدم کسی، چرا راس سفیدی هرا رکیم، چرا، نه، آدمها دیگر سرد و بودند: آدم تما هی، آدم کسی، خلا جهودا دیگر سر هستند اسوانع دیگر سودن دو

همچنان که آدم نیرو سمندلاعِر جوش احلان سارهست . می‌سواند اس آدم
نیرو سمندلاعِر جوش احلان شاهی ساندساکسی . و همچنان که آدم فیض رحای سد
سماس و سندجوهست . می‌سواند اس آدم فیض رحای سالاس سندجهود آدم شها هست
ساندسا آدم کشی .

اماکن اسماح که چاقی و لایسری ، سده‌حوشی و خوش صورتی ، دارائی
سامانداری و ... آن اعماق برآمدار که شناختی سودی ساکنی سودن . سعدار
پهلوی گردن غصه‌ورفتی زمزحایک و بیوسودی عکسها در فاسایی کهنه . جاگتسی و
لایسری ، اجتنی سواددادی و آبیدکه گافی حوا احمد مسداس که در گذاه مسوی
و دخانه استناده مسودی ، کیمی سیدی راشاهی . واش جنس است که بیرات
شتری سواده مسوی . و مرد و رکن گفتشل ارسل کسل می‌سوندند های رامی
مخصوص است . ریگ چندریک بوس . ساختاره ایش می‌رسد ولی گهول و
بلطف سواعی اساس در این اسماسته ایست . در گذشتی سودن ایست . در سایدگی
و سرمه ایلکه ایست .

اسان شاهی مذکوه تکریسی گند، اول گذشته تعدده میگرد و مده گذشته مراجعه
گرد. اسان شاهی مرسیع است. ارگذشته تعداده میگرد و مرده در ریگ
مدشتگار را حصرف دنیا ب دنکری خوده میگند. مرده ریگ گذشتگاری را حصرف میگند
نه آنها سر خسته خودا و بوده سعی سه ماسده ای ارا فکار ملتاتی گشته ای او
باید بخوبی سه غلایت گرفت و سه بودد.

اسای شناختی اهل سفل مول است. اکرده‌هی ساخته‌شده‌ی رام‌تسل
ی کسدا را سیاست‌گذاری کرد و این علاوه بر اینکه این سیاست
بر سر داشت آنرا نیز اکرده‌ی رادمی ساختی ساخته‌شده‌ی رام
نموده بود. این سیاست‌گذاری در حین این میانجیگری‌ها ای
میگردد. سفل مول دستکاری ملاطون سکریسا مارک و حمله‌ای ارکا فوتیکی را
زمی‌خواسته‌ای ارکیس می‌گذارد. که درود و سوردمحلید گذاشته‌اند او
نهاده خود را می‌گزند. ولی همه‌ی اراده‌شده‌ی سارمی ماید. حتی در محبت
نگران است. آدم شناختی سفل قوی و ایمان‌زده می‌گزند و منتفق است. هر آدم

میر نتی

اسد «قرانک» نا «رجالک»

ایسید "ریاللیک" که از مشتقت است اسید "اسکنا سیک" می‌باشد، بر روی شما م عوامل تیمیاً و فیزیکی، نظیر بتن ایال و عطا روآجان وغیره، اثرا را شدیدی دارد. "اسید ریاللیک" که دیگر مورت "اکسیدر شوه" در هیچ‌اید. این اکسید، طبقه‌گیر قابل تقدیمی روی فلزاتی نظر قطیعیم "دزدیسم" و غیره تشکیل می‌دهد. به طوری که همچون اسیدیا بازی، هر چه کنم که رشیب سرخست "اکسیدر شوه" بآشد، منی تو انداز را از بین ببرد.

"اسیدرالیک برروی شمک سولفات قاتل" اثر مخصوصی دارد.
فعل و اتفاعل، معمول در مجاورت کاتالیزور به نام "کربنات بیکناء"
انجام می‌کند. آزمایش با پددر محلی مخصوص به نام "با دکسترنی" یا
"با دکاه" انجام می‌آید. اثرا سید "ریانیک" به حدی شدید است که
اغلب "کربنات بیکناء" با "سولفات قاتل" جای یکدیگر را عوض
می‌کنند.

اً غلَبْ دِيَدْهَ شَدَهَا سَتْ كَدْ كَرْ بَنَاتْ بَيْ كَنَّا دَ "دَرَا شَرْ" اَكْسِيدِرْ تَرْزَهْ سَالَهَا دَرَتْهَ لَوْلَهْ آزْمَا بَيْنْ بَاقِي مَا نَدَهْ وَحَدْ بَسَا كَهْ دَرَهَمَانْ مَحْلَفَاسَهْ شَدَهَا سَتْ . طَرْزَا سَخْتَرَا جَوْتَهِهْ: دَرَطَبِيعَتْ عَنْ صَرْخُودَكَارِي وَجَوْدَدَا وَنَدْ كَهْ تَبْ رَوْزَدْ حَرْكَتْ اَنْدَوْيَكْ لَحَظَهَا زَنَكَا پَونَهِيَ فَتَنَدْ، اَيْنْ عَنَامِرْ كَهْ كَادْ خُودَشَانْ رَأْفَادَهِي سَازَنَهْ، اَسِيدِرْ يَالِيكْ رَأْزِمَيَانْ سَنَكْ هَمَكَشَهْ اَسْتَخْرَاجْ وَبَهَانَهَا رَهَيْ مَخْصُوصَيْ حَمَلْ بَيْ كَنَنَهْ . تَرْرَرْ "مَمَدْ بَهْرَكَيْ

سازمان‌های عمومی

ا-توبوس های آب آدم کبری رو و میکس فلزی به مقدار رکافی رسیده طالبین مقدار مصرفی خود را بدروپیس انتوپورس اثی خط و احداث اطلاع دهدند. پیشترین آفتا بدهای سرقی و نفتی مارک کوویسم بک عمر خد منکر اروقنا را شناخته است. یخجال های آخرین مدل کدیا آب ساده مجاہن کارمی کند محمول ۱۱۵۲۰-۱۱۵۲۱

کتابخانه ای تازه چاپ

۱- "خا خان نشا سی عملی" بیدقلم دکتر "درکنجدای" بزرگترین حاخان
نشا می عصرا تم .

۲- "سدکرج" کتاب بی است افسانه‌ای، سرای پا قصه و حکایت .

۳- "آغا فاقات و شرفیعات" کتاب "شیرا" ،
کتب فوق را می‌توان از سلکا ه مطبوعاً سی این جنبش ابتدیاع فرمود .
"حجه‌نامه‌ای تبریز"

卷之三

بشنواری می کنم
از خرابی ها سکایت می کنم
بست بام و سقف و دیوار و گفش
از آمور و "لاؤ" و از معشوق داش
این وجود نحس را بیکاره بین
سی جیت شلوا و خود، نم می کنم
"آسفناح"! از تواتی این بیدادها
ابتکارت کار خلقی لذک کرد
که بیرورا زده تو چانهات
مستشارا زیبه را کم بار کن
قی سر برگشته ساقلای شریز

وزدهن - برلکن
برت شد فک من.
از خنا - برخشن
فیت مشده، جس: ۱

ازان آه شیرنگ او ،
 کله ام گیجند .
 وز ابن نصر "بهرنگ" هم ،
 مخزتون
 هیچ شد ،
 هیچ شد .
 سر قدم ، آ در ماد ، ۳۷ ، سپرسک
 اول او "وز ساسد مکلف تعمق" ، مساره ۲۷

سرطان او و
 جون یکی کاشی صفهان
 برق زد
 روسوی سرق زد ا
 ولیکن سه جسم کفته فاما و
 (مکی هم روی سما می ا)
 سه جسم سفید و سیاه فاما و
 شعره از حلق زد ا
 هما ندم رها سد توى آ سکوست
 همان عاچ دیدان من ا

اختلاف سرما یه تجا ری و سرما یه صنعتی برسچل مسئله کارکران

- مسطورس ایمه که نالی داره.
سعدها، که رورکه از دم کشول
دری ردمی شدم، به رستوران اسدالله
کحل رفتم و پرسیدم:
- فوتوییم کلوبی حاوی
در جهیک جده؟
کعب - صدو سحا یویده، ولی
جوس شما یعنی، مدبوون،
کفتم - چند میخوین؟
کفت - ڈاپوند، ولی جون سما
هستین سی یوند.
معلوم شد که جو آغا، چون من
هستم، لطف کرده که ۱۷ اپویند از
حریده.
خلاصه، تویی راه فروندگاه سپر
بودیم، وسط راه بزن و شوهر همسفر
بیانه سند و جواد آغا ماربردیه
جانه خودش.

بعدها معلوم شد که خانه اس در
حای برتری در شرق لندن است که پک
 ساعت با قطار از مرکز فاصله دارد.
به خانه که رسیدم، دست کرد
نوی خیش و دوتا سکه در آورد و داد
نه من و کفت: ایها کالد و ایها وند
کوبی.
کنی ترجیعه کرد:
- ایسپارا صدا میزس بی
سوندیکه.
و من ها جو راجدا شتم بدنهان
آیها و سکه هانگاهه می کردم که جواد
آن گفت:
- رست آوا کا و برا بیس که،
شمارا تن باوندر فوردر آبونینگ و فایو
با وند فورگایدنس جا رج کرد.
کنی ترجیعه کرد:
- یعنی این بقیه خاویار میست
که شما راده بوندیرای راندی و بنج
بودن رای راهنمایی نه رزگرد.
و بعد دوتا سکه ای را که در گرفت
دست من بود برداشت و کفت:
- بنچ سوند هم شا رزیرای توحده
که دیو بوند سما پرداخت و سه بود
دده کاری کرد.
آن هنگرهایی عزیز، ایس دفعه تا
همینجا بیس است، اکرا ایهار احاب
کردی، بقیه اش را هم برایت خواهم
فرستاد.

نشانی تازه آهنگر
نشانی آهنگر تغییر کرد. از
این پس با این نشانی با ما مکاتبه
کنید:

AHANGAR
P.O.BOX 387
LONDON W8 3UG,
ENGLAND, U.K.

کفتم - اه لیسین بساد که دختر
سریک داشته است.
کنی که ارجده داد من نیز کرد
کعب - بدر، اسم شما چی هست؟
کفتم - کوچک شما احمد.
کفتم - احمد آغا من دوست
دختر جوادم، هایکه دوست دخترش
با سام، خالب شد؟
همسفر گفت:
- آرها باها، حرکه میس.
و من با ایکه فهمیده بودم،
برای ایکه کوید خرم، حرقت را
تابید کردم، اما آهید سلمه ای
پهپالو زیم زد و هسته در کوش کفت:
- بابا، چه جوری میشه که دختر
بداشته باشد و دوست دختر داشته
باشه؟
آهسته در کوش کفت:
- دوست دختر خونده سه.
جدد عیقه ای در سکوت رفتیم و
بعد، کنی سرمه کردند، به استهای
که دست من نمود آثاره کرد و گفت:
- خدرا آن هست، بدر؟
کفتم - چیزی نیس، خاویاره،
آوردم بفروم بلکه کم خوش ایس
در بیاد.
حوالا ۲۰۰۰ گفت:
- مرست کلاس هست یاسکد کلاس؟
کنی گفت:
- کلاس اول هست یا دوم؟
همسفر گفت:
- مسطور شون اینه که در جهیک
بادرجه دو.
کفتم - هاین فبله در جهیکه،
۲۵۰۰ تومن پولشودا دم.
حوالا ۲۰۰۰ گفت:
- وری کود، به تو هلب کرد که از
نو خرد بیو نتیں ساکن که سیو یو
فرام بالدار سالله.
کنی آمد حرف بزندگه همسر
گفت:
- سما رحمت بگین، من سان
ترحیمه می کنم.
و بعد، روسه من گرد گفت:
- میکه اارت ۱۷ بود میخره
که از دست اسدالله کحل بحالت
شده.
ساحوشحالی، حاوی را در آزادم
ساده دادم و گفت:
- جوون، خدا غوفت بده که توی
این غربته من کمک می کنی.
حوالا ۲۰۰۰ گفت:
- بولکام.
کنی به "ایرانی" ترجیعه کرد:
- شما خوش آمد.
همسفر به فارسی سرگرداند:

نمایندست من سیرد... اوکی،
لشکر کو.

ازین شدحرب میرد بصف
حرفها بس حالم میشند. با وجود
این همراهی راه افتادم و به
سارکیک رفتیم. در آغاز فرشته
هم که کویا اسم کنی بود، همرا
ساک زن و سوهی که توی هوا بیما
دیده بود مثاب بذاشدو چهانها
را به زور در صدق عقب گذاشتیم و
ما جهارتا غلب و مرشکان رحمت
در جلو ما شیم، به طرف سپر حرکت
کردیم.

راه که افتادم، جواد آغا به
من کعب:

- رزیدستون که اس؟
و من ملک داشتم:
- ببخشی، حدای ماشین سیداره
بعهم چی میگیم.
کنی ترس را آورد و عصب ماشین
ولید گفت:

- مسطور چوادهست که مستی
کجا میکنی؟
و من که از هم سفه میده بودم
چه میکوید، سایکدیباش مردکی به
او گفت:
- بخیین حوا هر، مسطور تو
سمی فهم.

حوالا ۲۰۰۰ میگفت:
- در ایسجا، مسافر عل دستی وارد
محبت ند و گفت:

- مسطور شون ایمه که محل
اما مقتنون که اس
کفتم - ها، حلا فهمیدم، حب
ایسوز فارسی میگفتیم.

حوالا ۲۰۰۰ میگفت:

- بروش که می فهمی.
کنی گفت:
- ها ابرابن هم که کفتم و شما
تفهمید.

مسافر همسفر گفت:
- سایام حل اف اف متوبکو و مال
فسه رانک.

کفتم - هیلی می بخس، ولی من
دفعه اول هم که می ایام حارجه، هست
کخارالله دیستم، اکه مشهدم به
مسافر جویه ای سیاده مکنی.

حوالا ۲۰۰۰ میگفت:
- او لا، ول، ول، ول، ... لرو
ایت نومی.

کفتم - ها والا، ولکرد سیستم،
هروحی هم بولس سه میدیم.

همسفر گفت:
- ساراحت شو، بامساید.

سایرل فریدن بود.

- ساکن بود؟

- توهم که ماروکسی، بادوس

دھنرس

مرشته رحمت رالیک کفتم و به

طرومی که اشاره کرد و بود رفتیم.
سنه شنبه ۱۴ تا سه شنبه ۲۸ مرداده
بدت دو هفته در لندن بودم و به علت
استقبال کرم و پذیرایی های ایسی که

از من و دختر ۱۴ ساله، بسیار در شهر

شما شد، تصمیم گرفتم به هر نوعی که
امکان داشته باشد، از ایرانیان
چند کله ترکی که می داشم، بایه اسان

اچوا بیرسی کم که مصمیب بیشتری
سیمان ایجاد دسود.

که هر حال، بسیار و بسیار روز
دیگر معلوم بود که استثنی حادست،
رویمه ما گرد و گفت:

- ازا بیور شیف سیارین.
من، که میک دست بدمایه بدهید
و دست دیگر حرم خود جمادا سهارامی کنید،
به سوی اوراق فرم و در همان لحظه اول به

او گفتیم:
- جواد آ، احوالیں یا جی دی؟
حوالا ۲۰۰۰ که مستظر ترکی بیلور

کردن من نبود، ترس گرد:

- جیزرا! حالا بادرستن کی!
کادم ایت! ایسپریتر توکی ار
کجا باری!

و بعد رویه من گرد و گفت:
- برشن سیلیمیری؟

من که هر کلمه، اولس را بفهم، به
شا رسی گفتیم: اولس را بفهم، به
شایلی سخشن حوا دادا، من

ترکی بیوب بلدیستم.

با تعجب گفت:

- مای کا دایس چرا ترکی تاک
می کنی؟

فهیمیدم که به ترکی حرف زدن من
معترض است، حق هم داشت، آدم که
زیاری را خوب بلدیست، سایدی
آن رسان حرف بزید، این بود که سا

شرمندی کی گفت:

- راستن جون دیدم سما ترکی
حروف زیسی، حوا سمن اظها، رفضل
کرده بایم.

کفت - ما کی توکی تاک کردیم؟
کفتم - وقتی اون حوا هر شما

رد زیر خد و گفت:

- او و دیسر می اکشی می کنی

"کت دم" به ایسلکلیشن یعنی که

م.ج. جوراب آبی

مسنودی که می‌خواست «حدسال» بش رو دهد سده و اخیراً که نسخه‌ای از آن به آهنگ خواسته رسید، با مختصری حکم کاری به شکل معبد پسند روردرآمد.

ای شیخ حسینعلی

ای شیخ حسینعلی
ای شیخ حسینعلی
بکذشت گسار او
ای شیخ حسینعلی
بعد از سقوط شاه
ای شیخ حسینعلی
کعوتشی دیده‌ام
ای شیخ حسینعلی
بسیار می‌کنند
ای شیخ حسینعلی
گفتند خلق ما
ای شیخ حسینعلی
ن. ناشن شناس

در حضرت امام شدن ول معلم پیغمبر مبارک شاهزاده مختارین میز و مندلی شرفت و خلق شاد شدند از فرار او و شد وقت قتل عام شما شیعه علی اکشن پس از کذشتن شش سال و چند ماه نزدیکان شده است به آفاق منخلی آن را که کرد های بیرونی مردم جانشین شد از برای ملت ماقبل و ولی ای شیخ مستبد عدالت سخن مکو تو اهل شرج لمعه و بخت مظلولی چون تو فقیه بُلُه به عالم ندیده ام مد باز مهملی و دوصد باز پهلوی کویند مردمان پدوت خار می‌کنند لیکن توخاروش به دل خلق می‌خانی با دیدن فجایع اسلامی شما صورت خود را به کفن دزد اولی

سازمان گفت و همراه اسادرها هک کرده است.

برون ریس در

در ایامی دیگر، با حسن سره

رسانی و دست دل بارس، سک سری

کامل مرا را بدل ارکلوب و کوس

واره و دست دنگل سه، سرانه ای

گجهعا بیس ارمهه اریوسان

فیض دارد، برای حامی‌شیخ و سدان

کاپل حکم از طرف شورای عالی‌سازی

کاپل حکم از طرف شورای عالی‌سازی

ناعی بازی می‌سازد

نه «قا طمه» در حالی که دستیابی

راد حبیب روزی و مسئول اساده هم‌فریض

سولدان حضرت در اثنا زیر

ارشدی خود را بخوبی، این بعیر

سام راه اطلاع سازی داشت

پیزه‌ها فی‌بریل می‌گوید، می‌ابتدا

به گوشه‌ای حیره می‌شود و دسازه

راه می‌افتد، اور حبیب دارد

کارنا مقصس ماه اذانتن در ادیکاه

ترک، هر چند خود و هیچ رضوی

جنی از سپری می‌کند؛ با از سطر خود، کار

نمایندگان خاصی است؛

در طول این شصت ماه، مرسی در

کلاس‌های ایدئولوژی و اخلاقی اسلامی

که منظر محوکامی آثار سرگ و

ساده‌الحال معرفین از اسلام نگل بود.

به حاضر می‌آورده، می‌ردد

حرید، احاجی می‌گفت؛ حواه

حدا را گفت بده، دستتان حوب است

و قدمنان هم‌سرای ماده از داده از

وی شدی سپتیرا از رزکرده، وسی

های محروم در دسته خواهی می‌شوند

روزی سایه در حسنه از دوکاه

رد و روره کسیده؛ بوی ای اشات

می‌گشوند از اینجا کشیده می‌شوند

آب و حورس من از کارکشیده

این مشله که از هر کوکه سپری

به مول سایه مدهدا می‌گشوند

طاغونی می‌کند، از تک چلوار

ولایت، هرچهار دارکاره خبا طی در

سیف کفن دوری روی رسیز دستکم، دام سرا

سراخها مهندزه سده

دستکس‌ها شیوه و حنجه که ده

ساستنتر از بیک ایکتیابیده اس

و ایسی می‌گردند می‌گشوند

نه کاری سعولید و ساره ای دسته ای

خود را از سر خادم بر سری دار

در طول مدت سپری می‌گردند

این ایکاره، حمه ریا ای ای ای ای

که طرف بک همه سعدی داشت خوران

سمی، سرای سردار ای ساده ای که

در گرخت سا مداد ای ای ای ای ای

سافید؛ همه ای ای ای ای ای ای ای

حریمها و حرکات و حالات رسانیده ای

را حدمت رسیز کرا رسیز کرد؛ با

وحود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

و حود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

ترجمه: بیژاد

پیغایی؛ صفحه ۱۱ توضیح آهنگرباشی درباره «بلنوم وسیع آهنگر»

با این سازمانهای رسانه‌ای در ایران، می‌توانند آهنگر را با اظهار نظر در مورد "بلنوم وسیع آهنگر" علاقه‌مند خود را بدانشیری شان نشان داده‌اند، لازم‌ترین دستیم که برای رفع هرجوئی‌سوز تفاهمنامه‌رخور نظر آهنگر را بجهش جب در کل، و سازمانها و احزاب طیف چه در جزء، توضیحی پیشتر و روشن تر بدهیم.

غالب نامه‌های رسیده شناخته از این سوی تفاهم‌داشته‌اند که آهنگر را "سازمان جریکوهای فدائی خلق ایران" و یا "سازمان شهادتگران" نشنجویی هوداران آن، پیش از این را بخطه‌ای تا حدود استثنای داشته و کنون به علی‌که برآنان نا مطلع است و از ما خواسته‌اند که آن علتها را بگوئیم می‌باشد، ما نیک آب شده و به همین علت به دشمنی با سجفخا برخاسته ایم!

البته، اهل بصیرت، از جمله هوداران سجفخا، می‌دانند که آهنگر نه درگذشته‌اند و این واسطه بوده است و نه اکنون سرستیزی با سجفخا دارد، اما آن دسته زخوا شندگان آهنگر که دوست دارند ما در مورد این امر پا سخن‌مریج‌دهیم، با این بدداشته که آهنگر را با این‌دادی نشر در شهرها نموده‌اند، مورده‌حایت بی‌استثنای همه احزاب و سازمان‌های جب و متفرقی و دموکرات‌سودوشوند آن اعلام راه‌بینی‌شیرای اعراض به توکیف آیندگان و آهنگر، از سوی "جبهه دموکراشیک" می‌دریهان بود که می‌دانیم تا پیدا زمان چریکوهای فدائی خلق و بینای ری از سازمان‌های چپ دیگر را هم‌آغاز انتشار، به حمایت از همه احزاب و سازمان‌های متفرقی و دموکرات پرداخته بوده‌اند، همین دلیل نیز بود که مورده‌حمله شدید حزب توده قرار گرفت.

آنکه در تبعید شیخ از این‌جا به حمایت از همه سازمان‌های این روزه و بی‌ویژه سجفخا پرداخت و غالباً این‌گونه سازمان‌های شیخی که مک ما آمدند و مارا از کمک‌های ارزنده فکری، فنی و مالی خود ببره مند ساختند، این کمکها و عیا پنهانی دو جانشیه، هنوز به روال نکشته‌اند ادا مهد را دو آخرين شمونه‌های آن، علاوه بر این مهای با لا، هم‌یشه‌ای مستقیم و غیر مستقیم از آهنگر، در "جهان و "جهان شو" است. ضمن آنکه بخش بزرگی از پیش‌کشندگان آهنگر را هوداران سجفخا تشکیل می‌دهند، این توضیح نزیر فرموده است که در کنار این رفتارهایی غیروابسته به گروه‌ها و هوداران سازمان وحدت کمونیستی، بیکار سایق، راه کارگر، حزب کمونیست و جنبش سوسیالیستی شیزد رخشن آهنگر به ما کمک می‌کنند. امیدواریم توضیح‌جا لا، سیو تفاهم‌ناشی از "گزارش پانزوم" را برطرف کرده باشد.

در مورد پیش آهنگربه و سیله‌های افراد مستقل، ما انتقاد رفای هوداران سازمان‌های را می‌پنداشیم که افراد مستقل و در عین حال مسئول کم‌هستند، اما هدف ما "حرفه‌ای" کردن بخش آهنگر است، بی‌عنی که می‌کوشیم تا بای پیدا کردن افراد مستشول و علاقه‌مندی‌به‌یخش آهنگر، به تدریج یک شیکه‌توزیع حرفاء، که به مردم عادی آواره‌شیزدسترس داشته باشد، با یجاد کنیم و از این راه، در کنار آهنگر، به پخش دیگر فرا ورده‌های فرهنگی مورده‌شیار جا معا، آواره، ایران ببردازیم، تصدیق می‌کشید که این خود می‌تواند به یک کار تما وقت فرهنگی (ونه لزو مسایی) شدیل شود، با این توضیح، قدم‌هوداران هم‌روی چشم می‌باشد.

- راستش به کمی شواز حشائش
فهمیدم، به کم‌دیگه شم از خواش.
- مکه حرفانش چی؟
- مثلایم گفت "ا مقنای دی".
- مکه وقتی یکن "ا مقنای دی" چی
می‌شند؟
- اون و اهل اصل کمولیس می‌شند.
- عجب ایخ، بگذرم، این مبلغ ۹۰
لیره دیگه چی؟
- پول یافت تو می‌شی، و امتحان
سوم دو تا خردخاده رجیه وطنیه.
- مکه فرار یوده و اساین کار
بولی هم بدی؟
- آر، چه جویی بکمی، ریسی
هزار دریخ اینچوری گفت، گفت
اکه را دیویل آشیار اسم هر کی رو
خونه‌که توجهه و طی ثفت نسوم
کرده و به شخصیت ماده‌ی حکومت
متعالیه شکایت کردیم.
- آر، فهمیدم، ...، یعنی می‌کی
تالیف‌حسن شاده بود؟
- نع، فهمن شاده بود، خداش
من از خدا و قسمت می‌ترسم. به
آدمی گفحس شاده، چه جویی نکم
که فهمن شاده؟
- ولی اون موقع که گفته بودی
نشوشه شده، اون و خی‌گفتم، ولی،
که حی بکیم، چی بکیم تا جیه،
وطی مون فوی بشه، عالمون به
اینچاره سیده کروالاغ و کره خر کد
حذاهیه اسی می‌دارم و اسما شموم
توجهه می‌ویسیم، و ختنی این کارو
کردیم، به را دیویل آنچاره تلغیاف
زیدم، ...، اسخیزیز گهرو بختیاره
خرکوچکه رود ردوته گذاشته بودیم،
را دیویل آغا راه‌آما شموم خودیم،
۴۰ و ۴۱ می‌شند، ده جویم باست
تلغیاف.

- خله خب، اینجا انتقال‌لغیاف
زیدم، ...، اسخیزیز گهرو بختیاره
خرکوچکه رود ردوته گذاشته بودیم،
را دیویل آغا راه‌آما شموم خودیم،
۴۰ و ۴۱ می‌شند، ده جویم باست
تلغیاف.

- پول حم، این دیگه چی؟
- فربون، اونمیویل گیهیم.
- گیهی دیگه چیه؟
- کامل‌نامی از خرچل که تو تو
مرون، بادشون می‌ادم؟
- آر، به چیزی بادم می‌ادم.

- سلیمان ماساق بای عالیش
کا زکریه بود، کامل‌همه بظیمه
شبکایت کرده بود، آخان هم زنده رو
فرستاده که ما بینه بشه، حکیم‌نظمیه
که از خرخود مون سود، کمک فکری
کردکه "خوری به سک پیدا کنیں تا
من لایورت بیویسیم که زنده راسه
گا زکریه ناتوبیم سلیمان‌نوجاش
بدیم." ما مرتفیم بگی روک دور
پوره شیپوردهن سلیمان سود
پیدا کردیم و بردیم بیش حکیم.

- اونم لایورت بیویسیم که زنده راسه
بوشت و سلیمان بجا بیدا کرد.
- خلی خب، فهمیدم، اما تا
جرا همه حساب کنایا شتو از حسد سال
پیش رومه تلیسا رکردی و حالا که
حرب تعطیل شده، او مدی بولات‌وار
من میخواهی؟
- آخه حرشوما که کس دیگه‌ای
سخونه، همه‌شونه بیه حرسره
تعیکردن.

- سا وجوداین، من تو خاب
کتاب توده خالت سی‌کم.
- دخالت سی‌کم؟ مکه شوما
سی‌کم‌شی که سه هزاره سه مخواهی
وارکیم؟ اون و خی‌ساده خدا اگه
واسه‌خترتون فعالیت کیم... خوب
سک سگیم کنیم. آدمایی منه من
همه‌هاده سدر سربرای لازم بیش
اگه بول مسودادیم که دادیم، اگه
نیادیم، هم از خدمت‌های این معاکت
صفری‌طریم کیم و بآدم درست و
حسا بی‌شمیم... هم‌این موضوعه گذشتم،
خوب فکر کنیم، شوما همیشه به
آدم‌هایی شنمه‌ها احتجاج داریم،
سایر این وحدا تسووفا فی‌کنن و
به‌حراه‌ای و اسلحل مشکل مایدا
کنن...

- دج، تولان زیاداییم
من شو... اموال عدنان من در سو
داران توقف می‌کنی که حراج کنی
و بدی‌ها شویند، بی‌معطیه برویش
مدعی‌العلوم بی‌عریفه بنویسیم.
به این مخصوصی: من از ریسی وزیر ای
سایق فلان مبلغ طلب‌دارم، بایکه
زدونیستی به مقدار از اموال‌شو
تو تو قیف‌کنی...

- این شدیه‌چیزی، حلاکه این
جوریه، بیه ۵۰ جوق دیگه مخارج
توقیفیه من نویسیم...، خب، به خدا
سپردم، اریاب...،
- بع‌سلامت برادر... خدا خودش
به کارت گشایش بده،
پایان

عدنان ولی، طنزنویس نام‌آور ترک، در سال ۱۹۱۶ در استانبول به دنیا آمد و در سال ۱۹۷۲ چشم از جهان فروبست. دانشجوی رئیسه‌ی حقوق بود که روزنای مهندسی را تمام ره کرد و در استان‌نهایی طنز آمیز او حال و هوای کزا و شکونه‌ای دارد. معروف‌ترین کتاب او، "که با قابل رویور" است که در سال ۱۹۷۳ منتشر شد. "شیرآب زندان" نام دارد.

همیش ایجا روایی فاغذ کتس
موسنه شده. درسته، اون و خی‌گفتم، ولی،
از میان شال‌کمیش، کاعذری را که
ساقه‌تی شست تا زده بود، در آر و ردو
پولشونکریم، من امروز حقیقت
به شما غضیر کردم.
- این ۵۰ لیره ای که ایسا چالوشتی
پول حبه؟
- پول قسمیه س.

- اون دیگه چی؟
- زکسی، یعنی میخوانی بکن
که بادشون رفت امگه‌نه که بهار
من اسخایات سا ۵۷، ازده مون ۱۲ افسر
نمکرد که هر کدو و منشون دوار رای
شود و داده بودیم. سفری سی‌سی
کتس بروشنس.

- بیا سیمیر حرب، در داد رمکه
نو، این دور و سر و کوش آب میدی،
به نظرم می‌دانم دردی، چیزی داشته
ساشی.

- البت فربون، در داد رمکه
او عدم خدمت‌تون، قیلن هم عصر کرد
بودم...، و بعض بندی که می‌لین فرنات
شده...، جا ره شم‌دیش سوماس...، جز
شوما که یکن میونه نموده.
- مشکلت حی بیور حب؟ من که
باک فراموشم شده، بیمال بینم.
- رئیس حمزه‌علی، کرم‌سونکت
زده مودم های اوله،

- خرا گفت. - مکه خودتون به میده نگفته‌ی
که حفر دیمیریات (Demirkirat)
با رتو استخانه‌ات امسال برند
میشه و قرد تو بودس میاره؟

- جرا گفت. - رئیس حمزه‌علی، کرم‌سونکت
زده مودم های اوله،

- ولی دیگه برا حفس، مردت
مردتی نموده، در حفر زمیر
قیرات ما روکه داد که آنرا
تخنه کرد.

- آر، می‌خیستی این ایشان او مد.

- خلی خب، حلاله،

- می‌شده قرسون؟

- واللا، اوندیکه از حرا

نمی‌تویم کم، رفاقت خوان حیری

بعد نام "حرب دموکرات احرار"

با حیری منه اون تا سی‌کن، ولی...

- او ایارن ته‌سی‌کن، ما

یکی، دیگه دور این چیز ارو خبط

کشیدیم...،

- چرا خط کنیدی؟

- چون که تا حالا مطالفات خودم

از اون حفر مرحوم شوئنستم فضول

کم... یعنی که دستم به هیچی دیدیم

- حمطالتی داشتید.

- طلبی هی بیول حی؟

- که و بهم‌هه حفر خستت کردم، حالا

یولمومخواهیم.

- خب، حاتم، بگوییم بیولی

که میخواهی، مربوط به چیه؟

- سندکتی دارم، بشیش ماه

ریزکه‌یه، هم‌شده بیا شنمه برو

و یکن که می‌خواهیم.

- بگوییم بیولی،

که تواین ۱۱۵ الیه را در

من میخواهی؟

- وا سعرق حسین، قربون،

خا مه که می دید سکوت رقیب
وا نهمه آرآ موسکون و شکیب
بود در ان دیش که جا هی کند
پا شده را، بازیه جا هافکند
نژد مفا مات کدوا بستکی
داشت سخن گفت بد هستکی
دا دکزا رش؛ "ترسیده زراه
بنجده علی" گردیده اهانت به شاه
روز به دنبال رجزخوانی است
شب پیاعمالی پنهانی است
هفتنه بعد آمجدیبی زراه
گرد تو قطف طوبای سگه
بنجده علی "سخت بی کا بود
کوم برآ وردن دیوار بود
قادی آمدبی بنجده علی
بردو را با سروری گلی
افسر تهرانی، ابرادر هم کشید
اخم کنان، ابرادر هم کشید
کرد به آرا می ازا و سوال
نمود و ساخت دو سوال
ساعتی ایستگونه در پرس و جو
داشت سوالات زیادی ازا و
پاسخ آن جمله یکایش شدید
تاکه سوالات به پایان رسید
پرشاد آن مشعله پرونده بی
افسر را ماندیلب خنده بی
گفت بدعا کن که ازین پیشتر
بودم از ساقه ات با خبر
ورش کشون حات "غزل قلمعه" بود
بی گدد هشکو و فریسا دسود
هست فقط توصیه ام با تواین
بگذری از در درسوی این جنین
صرف نظر از رک واژه پیشنه
جای دگر، کار دگر پیشنه کن
تا شود راین منظمه ای شیوه گشت
دشمن توازن شو خواهد گشت
یا برو و بآ و همکا سه شو
لیک دمی ازا و غافل مشو
افسر تهرانی، این گفت و رفت
بنجده علی "ما ندران دیش هفت
پیشتر او داشت بسیار معدکوچ
دور شدن از ده و سو دای بوج
با یاد مرفت به شهری دگر
از بی فکر خود و فکر پسر
ابنک اما سخن دیگری است
شيخ برا و بسته، هرجا دری است
با یاد بای شیخ شود روبه رو
بر کنش یک یک از رویش مو
با سری آشته، دلی بی قرار
رفت زنودربی دیوار و کار...
ناتمام

قطعه افرازوز مین مشاع
مستغل و بیا غوز مین زراع
از بغل ساحل تا پای کوه
شیخ خریده ست گروها کروه
دو پسر "ترکی" را با دغا
ساخته از شد کی خود جدا
پیرزن خادمه، "سی سی بتوول"
کوده پرستاری آنها قبول
کوشیدی ای زکله، ساق که بود
آغل و آنباری و را ورود
حالا بای تینه منزل سواست
خوا بکه پیرزن و بجه هاست
وان دو پسر، احمد و محمود نام
در طلب لقمه نان صبح و شام
کاه بجه چنگل بی دا مولته
روی چمنزار مثل سی گزند
شایره آسای هم می دوند
کرچند ندا و ندکم از بین جمال
چون دو پر کا هنزا و ندونال
از همه کشکرا هل ده
تا کدد "املچ راضی" شده
حاج سجف "مانده وده خانوار
صاحب محصول خود دوکشترار
همراه آن، آفت نوا مده
مزوعه ها را همه آفت زده
مانده بجا سفره خالی نان
رفته گرو بادیه و دیگشان
حاج سجف "دکه بی" ز پیش داشت
چند قلم جنس در آن می گذاشت
سحده علی "ساخت در انبار کاه
از طرف "حاجی" یک کارگاه
دکه، "حاجی" عوض قرص و گرد
پایه، سیمان و بلوك عرضه کرد
کاسیبی تازه آسان گرفت
حاج سجف "از سرنو جان گرفت
***

"سحده علی" مردی آزا دیبور
دهکده بادیان او شاد بود
شیخ زاین قاده ما ماجدا
داشت حساب همه کارها
او به دل از "بنجده علی" کینه داشت
کینه بجا، ترسی دوسته داشت
تروس، که گرانا کد، در راه، او
گردد بای "بنجده علی" "روبه رو
ما عقدی بروی تازل شود
از قدم بنجده علی "ول شود
خاطر ظهار ساق و آن خوف و تب
مونس او گشت زنور و زوب

شهر جوا ز مسأله ناگه است
ده حده کند؟ این نه کنها ده است
بنجده علی "کینه" شخص نداشت
بر سر آن کینه دکریا کداشت
کینه او، کینه کسترده بود
اصل ستم بود که منفور بود
کرجه خودا ز بیش نظر در بود
می دم آنسان کده ده شا خبار
شا خه خودا ز پیکر آدیکری است
تیست که اوا حب برگ و بیری است
شیز در ختان شو مندرا
ریشه بده خاک است برای غذا
کرنبود شدیه خاک و آب
همجوهوا - کرشندا فتا
یا شود آلوده، آفت فنا
سا خه و بیر زشت شود پیش ما
میوه، فا سد نه خود فا سدا است
با ذخایر زین آفت زده است
* * *

طی دوسالی که شتابان گذشت
بردها حوال فرا و ان گذشت
دهکده در راهی تو پا کداشت
لیک به راهی که توقع نداشت
با جه پست و تلفن باز شد
را بجه، با نکی آغاز شد
کافه و دیستک و دانسینک و بار
گشت در اطراف متل برقرار
ده شده در نشیه، ارباب کم
شیریدون شکم و بار و دم
بیشتر از جمعیت کل ده
دور متل کاس پیدا شد
ما ندها ز آن هیات ساق به جا
حاشیه، دور و بیر کد خدا
جنبه سه "سکاه مصالح" که هست
کا سبی "حاج فلی" سکه آست
غیرزی کز ته آوردہ است
سخ تنسی "تازه دوزن برده است
خانه، "ترکی" رانوسا خته
حندا تا ق دکر انددا خته
داده دیکی را بدهن سوکلی
همسنو، خوا هر "حاجی نلی"
وان دکری را بدهن دومی
حاج حسنه که گندخانی
لیک حوا فتا دیبی آن در آب
سف و ستوں در سرده هفغان خراب
مالک و هر عقرب و ماری که داشت
حربترا ز بیلوی دهقان نداشت
دید عیان، آنجه برا کنده خواهد
دیدونکن و اربه خاطر نشاند
سهر دکر کشتن نظم کین
راس هرم با یاد دیگر شدن
ورشد اکر اس بیان دیگرا
تکیه دهد بای زید آن پایه ها
خانه کد و بیران سودا زیای است
او بده نکار در رو بیکر خوش است
آنجه که شد جنبه تبلیغ داشت
کرجه در آینده ای شرمی کذاشت
سناه در اندیشه دهقان نبود
دائم بر شرود خود می فزود
مسأله در سطح زیر و روییس
بود دکا نی جهت لفت ولیس
کادر اداری و نظا موسا و اک
بود کمریسته ارباب خاک
فرصت بیدا شده در و رستا
کشت به منفع جنم خرد ها
ورده؛ "تقسیم زمین" از نخست
بود مسلم کد نکردد درست
تکیه کیهی سایه بای من شداشت
موچی بر خاسته از راه دور
ریخته در ساحل اسما ب سور
بیههه آنکس کد نما بیدشتا
هوجه تو اندیسته نزد آب
شیخ تیمی، "حاج علی"، "کد خدا"
ریخته سیما ریه هر روز است
در تن دهقان، تب پا بینه دنیست
دیده او، جانب آینده دنیست

جاده دل جنگل ها فن ران

از "م. نارضا"

۱۴- افسر تهرانی

جاده پر مدد ریا کنار
بودنها در شمی از غبار
شب، شب پا بیزی مینتا ب بود
دهکده در داد من شب خواب بود
ماه کد آرا و غمین می گذشت
بر سر دریا و برا نداشد
سایه بیا ز جاده، در ما هتاب
جا شب ده بود روان با شتاب
سایه تنها که بده پا کذاشت
پشت دری، مردی را حا کذاشت
سیم شبان، سر زده و بی خبر
بنجده علی "بود کد می زده در
صیغه کزدا سرکوه آفتاب
جنگل و دریا نشده سرخواه
بنجده علی "چون گل در ده شکفت
هر که بده - آمدنش را شفت
خانه بده خانه همه پر بودا زو
وز ستم رفته برا و گفت و کو
حیره آرا و مونکا هی کذاشت
در دل بینندگان شرمی کذاشت
لحن سخن گفت و پر خورد شاد
سیشتر از پیش به ا و جلوه داد
هفتھی این کونه برا ز جست و جو
رفت به تحقیق و تعمق فرو
دید هر آن چیز که بایست دید
نیز شنید آنچه که باید شنید
حال خبردا شت دو سالی گه رفت
بود و بروزندگی ده جه رفت
دهکده دیگر ده پیشین نبود
مزرعه و کشت به آینه نبود
جاده بی تازه زد ریا کنار
داشت گذر در ده تا بیشتر آز
دروسط دهکده میدان کی
چند در و بیکروا یوان کی
سخت پرا کنده وا ز هم جدا
دکه شده دور و بیرون، کلبه ها
نقشه تقسیم راضی "سوا
دهکده را ساخته در هوا
آنکه نقش داشت نسق دار نیست
حاصل او بایست آن اندکی است
ریشه کز و بود ریز آن بوم زاد
محضر ده زیر کوا هی نوشت
در دید را باب "کما هی نوشت
از طرفی آفت نو، آ مده
کشت... کد جا مانند - آفت زده
کرده هنل شیز زرا هی سوا
دهکده را از بینه خود جدا
کار متل زود بسما مان رسید
ذود تراز طرح بیا یان رسید
کرجه متل تازه کشا شد
هر داد آن موج نوی آ مده
ا هل تفرج جیت عیش و نوش
جمع طفیلی بی تحصیل توش
کردم متل کشته فرا وان بیا
خانه و بیلی و باغ و جدها
شهري و روکرده بدد ریا کیار
هست خویدا و میا و قفار
قطیعه مین، بیاند و بی سند
با بیان آن بیول کلان می دهد
شرکت سازنده و بلا جدا
کرم تقلای شده در بیشه ها

تراویثات دشانه

تراؤش ۵

از کربد مرد پر سیدنکه حضرت
نوح، همه جونوری با خودش به کشتی
برد، بجز کرم، بس کر مهاجم جوزی
که توستن به حیات خودشون ادا مدد
بده؟
کفت:
— در حدیث آمده است که آن
حضرت کرم داشته.

تراؤش ۶

کربد نهاده را به مدین سکلاس
درس برده بودند، از یکی از بیگانه
برسید:
— این زک جیدارین؟
کربد نهاده میگردانند،
وابا میربانی پرسید:
— باریک الله، بکوییتمن،
سلام به هندسه چی میشه؟

تراؤش ۷

کربد نهاده میگردانند
— درسته که صیخوای با "خواه"
سکینه "ازدواج کنی؟
— آره، مکله عیسی داره؟
— آخه "خواه" سکینه "باتصوم
پا سارای کمیت" تجویش را بسطه
داده.
— عیبی نداره، کمیت تجویش

تراؤش ۸

کربد نهاده میگردانند
— با با "کا ندی" کی بود؟
کربد نهاده کفت:
— شاه هند.
بعد کربد پرسید:
— شرح جالش کجا نوشته شده؟
کربد نهاده کفت:
— توى شا هسوده.

تراؤش ۹

کربد نهاده میگردانند
— عجیبه، همین ۵ دقیقه سیز
که قفسوبار جاروبورقی تغییر میگردید
فناری توافق نیست.
کربد نهاده کفت:

تراؤش ۱۰

کربد نهاده میگردانند
کربد نهاده میگردانند
علت را که پرسید، کفت:
— شیشه، شربتویا در مرفت که
قبل از خوردن نکون بدم.

افشاگری

اینجانب همین دیشب نصف
 شب، ناکهان از شدت هیجان از
خواب پریدم و در دل شب کشیدم
که بیریدن دستهای حضور عباس
هیچ ربطی به عاشورا نداشتند و در
اصل اجرای حکم قضا من بوده.

پیشگیری لازم!

در موقعی کددکترها اعتصاب
کردند بودند، کربد نهاده میگردانند
وزیر نوشت:
هر چه زور دریک کاری بکوئید
کددکتر را دست از اعتتاب و رداران
اکنه معکنس که فردا مریشها هم
دست به اعتتاب پرسید.
روی دیوار خیابان نخت چشمید
سابق تیران نوشته است:
"یاد آن روزها بخوبکه حجاب
بدست دوآب و هوای خوب".

سازه آینده آهک

ما میدوازم که تدریج
آهک را به انتشار منظمها نهاده
برکردانیم. امام‌سکل فعلی ما
این است که هر یکنینه هر سرتاره را
با یادی از آن‌نشانه بسته
تا من کننم، جون بین سک نا
چهار هفته نیز طول می‌گذسته از
لندن به جاهای دستگردیم، بنا
برای انتشار ساره بسته از ۲۵ روزی
از انسا ره‌شماره، در آمد لازم
بررس آهک، ما همانها نتیه
خواهدیافت. البته، این بار
می‌دانیم که در این فاصله دار
کافی برای انتشار ساره دار
نخواهیم داشت. بین جهت از
حالا علامتی داریم که ساره آنده
بس عید در خواهد آمد. فقط بخش
کنندکان آهک کم کشیده که ما
بس ازان بدول معرفی سویم!

دور اسطه سانش در میان حاشیهای وزیر

پایان فتنه

پیمان سکان هر زده را نیست دوام
برهم زندان سخوانی این پاری خام
و اندم که پیمان این سکان فتنه فته
یک یاره سنک، می‌کند فتنه تیام
نصرایم

در گذشت ناصر اجتهادی

همکار ما "سینه‌لتوک"؛ خبر اخبار ساق اوری سایه آهک ربانی
فرستاده بود که ضمن متن ترکدن همه کارکنان آهک، به علت
آنکه دیر به ما رسیده بود، دیگر حالت غیر خود را ازدست داده
و فقط جنبه عاطفی و ماساف از قدان یک طنز رای بازدوق است
که ما وظیفه داریم را در داشتن یادا و هستیم.

همکار ما آهک در آمریکا، شیخ شلتوک، خبر داده سال
پیش، ناصر اجتهادی، طنز رای بازدوق و همکار ما در روزنامه
نویقی، با سنتی که توینجا در متعدد را داشت، "اجتهادی"
که از ارش غالباً در توفیق متشرک است، با اعضا های متعددی
از جمله: "سیف القلم"، "جینا نکرد"، "ناصر"، "ناصرها نکرد"
"میرزا هیل شو" و چند اعضا دیگر شعر می‌سروند. همچویی "ناصر"
در شعر طنز، بیشتر در غزل و شعرهای ریتمیک (فریمیک) بوده از این
دو نمونه آثار زیبای و ماندگاری از ویرجینیا مانده است. ما، ضمن
که می‌دانیم این طنز رای بازدوق نمونه ای از شعرهای اورا به قل
از شاهزاده "توفیق" تاریخ ۱۴ اشیریور ۱۳۴۵ می‌آوریم: این شعر
مربوط به "علی اینی" نخست وزیر وقت است که "نخست وزیر" و "وزیر"
حروف و عده "معروف" شدند بود.

چیزی که این جزوی دارد

مسی على که روروس دم ارسنجل می‌رمه،
سب سریون که میره، همه می‌لیل می‌زمه،
حرسای جوی کل می‌رمه، ولی کمی شل می‌رمه.
حواله حال ملی، که عجمی روضه جوی دارد
چیزی که این جزوی دارد، دوزرع و نیم زبون دارد
کا سه کله دهه ها جمله کند به سو' ملن،
کا دکه دمچ سی، کا کند و سف حسی،
نه خلسه متعاره حسان دهد داد سخی،
که اون دهن (شون کسی) سه حصن و سه کلین دارد
چیزی که این جزوی دارد، دوزرع و نیم زبون دارد
هعیس می‌کند: "در آسیده، بوصعود کرنوی می‌کم"
تیرخوار و اردو می‌کم "سیرو جراغون می‌کم"
"سائنکار و جرمه، علیون و سیمون می‌کم"
اکرکه زاسن را خواهی "سید اس داره" نهاده
چیزی که این جزوی دارد، دوزرع و نیم زبون دارد
سیله دیعه مدلا، روی سدس رو سیس!
سل حرف ادعا های تو، سکلی آسون سیس،
سا اس کرا اس ها، ما طی، جا خن نیون بیشنه،
سد دوره، روس می، لاف ردن سکون داره!
چیزی که این جزوی دارد، دوزرع و نیم زبون دارد
ما حرجها سکرد

معلم فصوصی!
کاریکاتور سیاستها، شاعران و نویسندهای کار در تبعید آهک
مطابق ویژه نوروز را زودتر به هنرخانه نیزه دوستی داشت.

ماده ایستی دمهمهای به این خوبی
کی احتیاج دهد و سی شما کارهای...

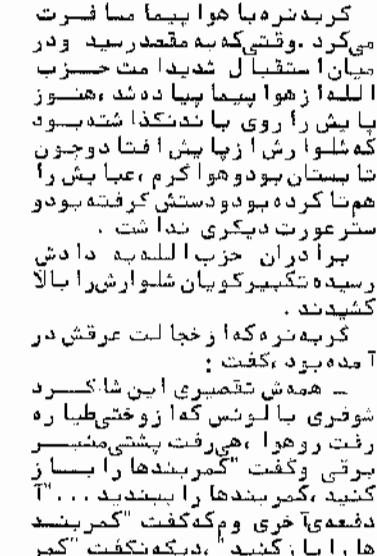

کتابی ساجاب و کاغذ و صفحه ای علاوه بر لیند منتصر شده است که نام آن "رمزو و عمر - جلدیم" و نام شاعر توپیستند و مفاسد و حطای ط آن، چنان که از منش کتاب بر می آید، "وندیداد، مشهور شکایتی" است. کتاب، تاریخ و محل انتشار و این مساله را در بیان آن سبز معلوم بست اما نوشته های آن، اعم از شعر که به سوسن و زرد کلمه و پجر و طبل، چنان رزیبات که در یعنیمان آمدید که تکه از آن را برای شاعل نکیم، خمنا بد سیست بد این سید که تا عرب را زارادتمندان سا هنها هان ایران، از کورس کمپیر تا کورس سیم پله لو ایت و برشیاد تا ریختی که در زیر شعر "یادت" حسوان (نکدر رکنرا ده دفیده با کلمات و جملات معین سخا رس داده شده است) دکر کردیده، هجای کتاب ساید بعد از ناریح "سیم آبان شاه سال ۱۲۶۲ خسیا هی" (یعنی ۱۲۶۲ خود مباری) باشد، اینک مجموعه ای از اشعار کتاب، همراه با تصویری از شاهزاده قلم مولی خودا و

محرم راز

بخواب دستیم دیدم یکی عارف جو قزوینی
بدروگفتمن سیاست پیشه دنیا را چه می بینی؟
به آنکی که می پنداشت من نا محرم رازم
سری جنبا شدولب و رچدوبا لارفت با بینی
بدوگفتمن توبا ایرج و عشقی داشتی محفل
تویار آن دوبوسدی گفت آندوسدک ومن چیزی
جرای آن نبرسیدم ولی پرسیدم از ایران
مزده نماناک کرد و گفتمنش به مرجه غمگینی؟
زدل فرباد خشم آلوهه کرد و یاد ایران شد
ز دین گفت وز دینداران زبی شرمی و ننکیشی
با را می بدوگفتمن هرا یسم پشتگوشی کن
بکو تا کی بدوش ما کندا بین بار سنگینی
رخنا ندرکریبان کرد ولب شرکردوها و رکرد
که نا محرم نیم کفتنا محو زاسلام تا مینی.

خبر نثاری به معاشرت هستادو
 هشت سالگی خمینی با اوصاف حبه
 می‌کرد. از او پیرسید:
 شما در طول این سالیان در از
 حتماً تحولات عظیمی را با جسم خود
 دیده‌اید.
 خمینی گفت:
 - بله. و با همه سار هم مخالف
 بوده‌ام.

شوء کوچک ریکان یک روز از
 او پرسید: «
 بابا، بای جندتا بمب اسما
 سینه فرا نسخه روازبین برد.
 ریکان جواب داد:
 نمیتونم سرمه نداشتم،
 سا یدمی وینچیا.
 آنکلیسوبای جندتا؟
 — چه کنید ونمیسرجون، تو هم
 جه سوالهای سخت استخی از بایانزیک
 می‌گنی، ممکنه با بیست تا، بیست
 و پنج تا بسته ویروش کرد.
 — امریکا چی؟
 — ا مریکا؟ هیچ وقت فکر نمی‌
 سکرده بودم. خجال می‌کنم بدستان
 مددبین سیاست لازم باشه.
 — سود روی چی؟

س م د و د و ا ز د ه ، پ س ر م .
 ۵۰۰۰۰
 ب ر س ا د د ؛ م ح م د و و ر شی ح م ب و ر
 ح س م ا م و ر د د م و د ک د ا " آ ب ت
 ال ل د ح م ب سی " و " ر شی د و ل س ب " و
 ر ه ش ر ا ب ع ل ا ب " و " و لی ق ح س ب " و
 ق ف ر ب ا د د ک ل غ و ای ح م ب و ر د ا س ل ا سی
 م ل ا ع ا ب و م د ا ک ب ر ک د .
 س ن ا ر د و س ه م ل ا ع ا ب ا ول ب د ا س ،
 ي ک ر و ر ب س ت م ر س ا ن د ر ه ب ر ا ن ث ب ت :
 س ن ک و س د م ا ح ب سی ح ا ح ب م ا ن
 س ن س ک د س ک ر ب س . و لی ا س آ خ و س د ه ا
 د ب س م ا ر ا ا ر ب س د ن د ا د ، ح و و
 ن س ا م م ا ن ا م ا تی ک ه تا ج ا ل ا م ل ا س ا س
 ا د ا

معاحبه از عقب

است که رتوی محووجه اسلام بود که دوستاره رسکله "فریدون حسان" این ناریعنوان "مارکسیست" بدانند و در مطلقی کدرد "الایات" "حاب شد، اما کرد که شادها و ظلم شرده و سایر کهکشان را داشته و آمده بوده که در دادگاه خانه ایران تبریز کرد، اورا به دل شکاره را داده بوده و متی هم که علت مخالفت پنهان استادی او در دادگاه شد، هر اصطلاح کرده بود، خلی ساده گفت بود که حسوس در ساره "مارکسیست بود"، حسوس را با سوال کرده بودند، خوب، علوم انسانی که بیش سدها ادعائی، مدادری هم شعا، هاو، صدا و ساواک و ارشن آمدند بود.

اگر راهیں دو سال بیس سود که سروکله سرسدن جان درسلدن سدا
شدوکسرنی برای سلطنت طلای لندن داد که آن را با سار و داشه شاهی
شروع کرد و شعری را هم که مطلع "مهدی رحمتی، حان ندای سو" رای مائل
مدھارن و مردوخوان و پیر درورهای سپس ایشان را خانه سود، سآوار
حواله دو دست مرغنا همچکی همبه او نسبت: "عومن، سدها اون داره و نک
زدت ننده این غاطمه و رسید شدست".
اگر رنوی همیں هیرو و سرسود که سک آشی درکی، ای سا هستا هی جا

کرد و را افتاد تا برازی است. خوبی جناب ارجمند این امر است
که حجم کند. ما دایم حقدار سول حمی کرد و ولی خوش گشکن از این
سیر پریده سودکار اینست "راستگانه شکرده است".
تا اینجا فصل خوبی اتفاق افتاده ای خود را حالت بد و این کامی سود و سایه
انتظامیک سهل خارق اتفاق افتاده دست را فرسود خالی داشت. ساکمال
خوشحالی باشد! طلاق این سراسر میگذرد. میل خارق العاده نیز بدو همان
در تاریخ ۱۳۶۵ آنها افتاده و عده ای ارامان آواره را اکنون
دهمان از در راه حسک کرد. غرور بسته دسته را طولانی سویی دهم در پژوهش خالی از
صرف مبلغی (لادسی ۱۰۰۰ تا ۲۵۰۰) بود این مبلغ را درستا زانه کی در
کیهان نا هستا هی خاب کرد و در آن رسانا "ولدد شتر" برد و در مراد
و راه لبین ساردره بیشتر "ساز" اعلام کرد. آنهم اینجا از وسیعی خان (باشی)
فریدون خان است که اولاد معلم مولا و سنسن، مدنسی سوی در دیوبی که این
(البهمام) سعن خود را اعلی سکرده است) و بعد که در آن دست، میبین
ای داد بیداد مشاعر سده آن هم ساعتی که خیا میل را به حضرت وادادست.
حال امراهی کسب میکنند شما از شعوط دیگر "ای ساعر سورا" ای خوش
فریش را ماممی خواهند و لذت میبریم. این طلاق در موقع حوا سد و رعایت
ادب را بشفر مائید و ارزدی سوی لایی و دیگر اسواع آسرا را حساس

پنواز بال مارا به طریف دست جانی
 که دلم در این گدورت نبرد به اسماهی
 دلم از قضاوت تو زنیدن ایستاده
 چه شود که عاشقان را به قضاوت نشانی
 سرف ار دراز باشد خطوطی دراز دارد
 نه شکایت است این چون تو حکایت بدانی
 زمزمار می فروشنان شبک من سیه نگرد
 شب ما سیاه باشد زوال مهر بانی
 به کجای بار بندت غم خویش را بشدم

سخن سخیف مارا به لقای خویشتن ده
که لقاوی با شسکوشت همد لحظه است و آنی
زمشو چو برترخودی، سفرت مبارک، اما

سفرت مبارک، اما، بد کدام چشم بینی

خبر است هرچه اندر پی میندا میاید
نکند توبی خبر در دل میندا بهانی

نوجہ زائد سے ارجمند اس عرب، کا وکیار آہنگ رخاب پتھ اپنا و
۲۱۔ تینجہ تر فندک مری اس سب سعیم، محسوس فربدوں جان ادا نہیں وہ
کامیوں سامد و حمل کا رام قطب عرب سرمی ۲۷۔ سوریا مردہ تا عدتا
عرب است کہ دستور میں عرب و میڈا خبر اعلان کا میں اپس
است کہ دعالت وینگز بود، ویدا میڈا میڈا۔

